

BOSNA I HERCEGOVINA  
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE  
SREDNJOBOSANSKI KANTON/ KANTON SREDIŠNJA BOSNA

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU

Broj: 51 0 P 171742 22 GŽ

Novi Travnik, 20.04.2022. godine

Kantonalni sud u Novom Travniku, u vijeću sastavljenom od sudija: Alme Islamović, kao predsjednice vijeća, Nijaza Krnjić i Stane Imamović, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja L.I. kći K. iz T., ul. .... koju zastupa punomoćnik Dragun Ivica, advokat iz Bugojna, Nugle I 51 c i Melihša Šabić advokat iz Gornjeg Vakufa-Uskoplje, protiv prvotuženog S.I. sin F. iz T., ul. ... i drugotužene S.I1.. rođ.Z. iz T., .... koju zastupa punomoćnik Admir Smailagić advokat iz Travnika ul.Bosanska 81, radi isplate regresnog duga, vrijednost spora 47.916,00 KM, odlučujući o žalbi tuženih izjavljenoj protiv presude Općinskog suda u Travniku broj: 51 0 P 171742 20 P od 22.10.2021.godine, na sjednici vijeća održanoj dana 20.04.2022 godine, donijelo je slijedeću:

PRESUDU

Žalba se odbija kao neosnovana i potvrđuje presuda Općinskog suda u Travniku broj: 51 0 P 171742 20 P od 22.10.2021.godine.

Obrazloženje

Presudom prvostepenog suda odlučeno je slijedeće:

„Obavezuje se prvotuženi S.I. i drugotužena S.I1. da tužiteljici na ime regresa solidarno isplate iznos od 17.858,00 KM, a prvotuženi S.I. da na ime regresa isplati i iznos od 30.058,00 KM, sve sa zakonskom zateznom kamatom počev od dana 25.4.2018.godine, pa do konačne isplate, te da joj tuženi nadoknade troškove parničnog postupka u iznosu 4.443,50 KM, a sve u roku od 30 dana.

Odbija se tužiteljica u preostalom dijelu tužbenog zahtjeva prema drugotuženoj“.

Protiv navedene presude tuženici su blagovremeno izjavili žalbe zbog povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. U žalbi se daju detaljni razlozi za podnošenje iste. Oспорava se i odluka o troškovima parničnog postupka. Na kraju žalbe smatrajući istu osnovanom predlaže se Kantonalnom sudu u Novom Travniku da ostane dosljedan praksi prema kojoj ožalbena presuda apsolutno ne može ostati na snazi da sud preinači presudu i odbije tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti ili presudu ukine i predmet vrati na ponovno suđenje, a tužitelja u svakom slučaju obaveže na naknadu

troškova postupka prema troškovniku dostavljenom na glavnoj raspravi kao i troškove sastava žalbe u iznosu od 998,00 KM.

Nije bilo odgovora na žalbu.

Nakon što je drugostepeni sud ispitao pobijanu presudu u granicama razloga iznesenih u žalbi i po službenoj dužnosti shodno članu 221. Zakona o parničnom postupku („Službene novine F BiH“ br. 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15), donio je odluku kao u izreci presude iz slijedećih razloga:

Žalba nije osnovana.

Iz spisa, osporene presude, pa i žalbe, proizilazi da su parnične stranke pred sudom u skladu sa članom 7. stav 1. Zakona o parničnom postupku Federacije BiH izvele dokaze koje su smatrale bitnim za odlučivanje u ovoj pravnoj stvari, a koji su decidno navedeni u obrazloženju presude.

Cijeneci izvedene dokaze slobodnom ocjenom u skladu sa članom 8. i 123. stav 2. Zakona o parničnom postupku Federacije BiH prvostepeni sud je utvrdio činjenično stanje.

Iz istog proizilazi da je presudom Općinskog suda u Visokom broj: P-495/03 od 09.12.2005.godine je utvrđeno da su S.I. kao prvotuženi na ime duga po osnovu nepoloženih sredstava za ispostavljene police osiguranja i zelene karte, te S.I1. kao drugotužena i L.I. kao trećetužena kao jemci ovog duga, dužni isplatiti tužitelju VGT osiguranju d.d. iznos od 48.656,25 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 14.12.2003.godine kao dana podnošenja tužbe pa do isplate, kao i da naknade troškove postupka u iznosu od 1.000,00 KM, a sve u roku od 30 dana. Prijedlogom za izvršenje od 18.06.2007.godine koji je podnesen Općinskom sudu u Travniku radi izvršenja na osnovu izvršne isprave i to presude Općinskog suda u Visokom broj P-459/03 od 09.12.2005.godine je utvrđeno da su kao tražitelji izvršenja označeni VGT osiguranje d.d., a kao izvršenici I.S., I.S1. i I.L.. Prijedlogom se traži izvršenje prema izvršeniku I.S1. izvršenjem na nekretninama, kao i pokretnim stvarima koje se nalaze u Travniku u ul. ...., te penziji koju ostvaruje kod PIO/MIO. Istim prijedlogom se traži provođenje izvršenja i prema izvršeniku L.I. i to na pokretnim stvarima i pljenidbom plate koju ostvaruje kod JU Bolnica u Travniku. Svojim rješenjem od 24.08.2007.godine sud je dozvolio predloženo izvršenje, te je isto rješenje dostavljeno na izvršenje. Rješenjem Općinskog suda u Travniku od 25.04.2018.godine izvršni postupak je obustavljen i ukinute sve provedene radnje iz razloga što je tražitelj izvršenja povukao prijedlog za izvršenje jer je dug izmiren.

Navedene činjenice nisu sporne među parničnim strankama.

Među parničnim strankama sporno je da li je osnovan tužbeni zahtjev tužitelja, da li je osnovan prigovor zastare u pogledu zahtjeva za isplatu regresnog duga, odnosno da li tužitelj ima pravo na isplatu regresnog duga od tuženih.

Radi razjašnjenja naprijed navedenih spornih činjenica prvostepeni sud je cijenio izvedene dokaze i donio odluku kao u izreci prvostepene presude. Ovo iz razloga što je prvostepeni sud pravilno zaključio da je osnovan tužbeni zahtjev tužiteljice prema

prvotuženom za isplatu regresnog duga cijelosti iz razloga što je tužiteljica isplatila dug po osnovu pravosnažne presude kojom je solidarno obavezana za isplatu kao jemac, a prvotuženi kao dužnik, pa tako i kamate od dana kada je dug dospio. U ovom slučaju tužiteljica je stupila na mjesto povjerioca shodno odredbi člana 1003. Zakona o obligacionim odnosima pa ista ima pravo tražiti isplatu regresnog duga. Isto tako prvostepeni sud pravilno zaključuje da je djelimično osnovan tužbeni zahtjev prema drugotuženoj. Drugotužena je u pogledu obaveza za isplatu duga bila jemac kao i tužiteljica, te su i njoj vršene obustave penzije radi isplate duga. Obaveza drugotužene proizilazi iz odredbe člana 1018. Zakona o obligacionim odnosima koja propisuje da kada ima više jemaca, pa jedan od njih isplati dospjelo potraživanje, on ima pravo zahtijevati od ostalih jemaca da mu svaki naknadi dio koji pada na njega. Drugotužena je na ime duga vratila iznos od 12.200,00 KM. Iz nalaza i mišljenja vještaka finansijske struke proizilazi da je tužiteljica isplatila iznos od 47.916,00 KM, a drugotužena iznos od 12.200,00 KM, iz čega proizilazi da je ukupan dug po osnovu presude Općinskog suda u Visokom u iznosu od 60.116,00 KM, a tužiteljica i drugotužena su vratile dug ali ne u jednakim dijelovima. Tužiteljica i drugotužena su jemci po osnovu duga prvotuženog, ali iste nisu vratile ukupni dug u jednakim dijelovima pa tužiteljica ima pravo zahtijevati od drugotužene isplatu dijela koji pada na nju tj. pola od ukupnog duga što je ukupno duga od 60.616,00 KM, iznosi 30.058,00 KM. Kako je drugotužena vratila iznos od 12.200,00 KM, to je osnovan zahtjev tužiteljice za isplatu dijela koji pada na drugotuženu, dakle iznos od 30.058,00 KM kao dio duga drugotužene kao jemca, ali umanjen za iznos 12.200,00 KM koji je već platila na ime ukupnog duga. Iz navedenog proizilazi da je drugotužena kao jemac tužiteljici dužna isplatiti preostali iznos od 17.858,00 KM, a shodno odredbi člana 1018. Zakona o obligacionim odnosima. Neosnovan je prigovor o zastarjelosti potraživanja jer se u ovom slučaju primjenjuje zastarni rok od 5 godina iz člana 372. Zakona o obligacionim odnosima, a tužiteljica je izmirila dug dana 25.04.2018.godine, kada je stekla pravo na regres, a tužba je podnesena dana 24.03.2020.godine, iz čega proizilazi da nije protekao zastarni rok od 5 godina. Prvostepeni sud nije povrijedio odredbe parničnog postupka, isti je potpuno i pravilno utvrdio činjenično stanje u ovoj pravnoj stvari, na koje je pravilno primijenio materijalno pravo i donesena pravilna i zakonita odluka. Odluka o troškovima parničnog postupka je pravilna i na zakonu zasnovana, a donesena je na osnovu odredbe člana 386. i 387. Zakona o parničnom postupku Federacije BiH, a imajući u vidu uspjeh stranaka u ovom postupku. Iz svih navedeni razloga ovaj sud je žalbu odbio kao neosnovanu i potvrdio prvostepenu presudu.

Kako ne postoje razlozi na koje se u žalbi ukazuje, kao ni razlozi na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, to je drugostepeni sud žalbu odbio kao neosnovanu i potvrdio prvostepenu presudu, a na osnovu člana 226. Zakona o parničnom postupku.

Predsjednica vijeća  
Alma Islamović

